

דרושה התנצלות

בישינסקי, מנהל קרן ארתור רובינשטיין בישראל. אייזנברג רתח מועם, ואמר לפרידה שער שתחזור למישפחה היא יכולה לשכוח את שם האבא שלה. פרידה נכנעה וחזרה אל בעלה, ואבא השלים איתה. אבל גרמה ששאל אייזנברג לא יכול להיות בשלום עם כל ילדיו בו זמנית. איך שהבעיות עם פרידה נגמרו, התחילו הצרות עם אסתר וזוכביצקי. כשהתפוצצה פרשת מיקי אלבין,

הכלל שלא צריך לקנא באף אחד הוא כלל חשוב ומועיל בחיים. כמה שהאנשים יותר עשירים ויותר מפורסמים, כך יש להם יותר צרות. ואצלם הצרות זה כמו הכסף — בגדול מאוד. למיליונר **שואל אייזנברג**, יש, כידוע, חמישה ילדים. ארבע בנות ובן אחד. כבר שנים היה ידוע שהבת האהובה ביותר על האבא היא **אסתר זוכביצקי**, הנשואה ליונתן זוכביצקי. מצד שני, הכיבשה השחורה של המיש-

אסתר זוכביצקי

מזה שנה מתעכב הצ'ק החודשי של 25 אלף הדולר

נסע בעלה של אסתר, יונתן, לג'ניירורק, עד יעבור זעם. יונתן, שהיה שותפו וחברו הקרוב של אלבין, איבד את חינו בעיני אייזנברג. בפגישות של אייזנברג עם אסתר הוא הבין שאסתר תומכת בבעלה. כלומר אינה מסכימה עם אביה. אייזנברג אינו אוהב שלא מסכימים איתו. הוא הודיע לאסתר שערך שהיא בעצמה וגם יונתן יבואו אליו ויבקשו סליחה ממנו. הוא לא סולח להם ולא עזר להם ולא תומך בהם. עברה שנה. יונתן וזוכביצקי לא חזר ארצה.

פחה היא **פרידה**, הנשואה ל**יגאל דיאמנט** ואם לארבעה ילדים. במשך שנים עבדה אסתר ביחד עם האבא, טסה איתו בעולם. ישבה במשרדו ואהבה אותו, והאבא החזיר לה אהבה גדולה וסיפר לכולם איך אסתר עושה לו נחת בחיים. פרידה, לעומת זאת, לא הביאה לאייזנברג הרבה נחת. בעיקר מאז שעזבה את בעלה, יגאל דיאמנט. ואת ארבעת ילדיהם באנגליה ובאה ארצה כדי לחיות עם גבר בשם **יאשה**

רוני פורר עם אשתו גלית ואחותו דסי לבוא מלונדון, לשכנע את אבא

מרבבה נכסים, מרבבה דאגה וגם צרות וגם עצב

כל זה היה למישפחת פורר, והם מעולם לא התלוננו ולא ביקשו לעצמם יותר.

לפני שלוש שנים נשא הבן רוני לאשה את **גלית פלטק**, שגם היא באה ממישפחה שיש בה הכל והרבה מהכל. הווג הצעיר, בלי עזרת משכנתא לזוגות צעירים, קנה לעצמו את החווילה הכי נוצצת בהרצליה-פיתוח בשנים וחצי מיליון דולר. ריהט אותה ביד רחבה, ואחריהם הם עזבו אותה לטובת לונדון, שבה עשה רוני עסקים גדולים מאוד. גם מזה היו כולם מרוצים ומאושרים במישפחת פורר.

כל האושר והשימחה הזאת החזיקו עד לפני שנה וחצי. אז נהרגה הבת הצעירה והיפה, אליענה, בתאונת דרכים מחרידה בכביש פתח-תיקווה. מאותו היום אולי נשאר העושר במישפחת פורר, אבל האושר הלך. למרות החוות הקשוחה והאלגנטית שהפגינה המישפחה אחרי האסון, מספרים ידידיהם של בנייהווג שהשימחה מתה אצל רוחקה ומונדרק.

אבל החיים נמשכו. ליליה התגייסה לצבא וכבר השתחררה. דסי התגייסה למיטרה והיא משמשת שם חוקרת. מונדרק ממשיך לעבוד קשה ולהגיע הביתה עייף. רוחקה עצובה. רוני ממשיך לעשות חיל בלונדון.

כך כולם חשבו עד עכשיו. אבל האמת היא שרוני, אשר אשתו גלית נמצאת בהריון, עשה כנראה בלונדון קצת רווחים והרכה הפסדים. ועכשיו נודע לי שהוא הגיע ארצה כדי לנסות לשכנע את אבא שיוציא אותו מהבזק.

בצפון תל-אביב, בדירה מרווחת מאוד אבל בפירוש לא מנקרתי-עיניים, גרים להם **רוחקה ומונדרק פורר**, אנשים עשירים מאוד. למונדרק יש בן מנישואין ראשונים, בשם **רוני פורר**. ביחד עם רוחקה הוליד שלוש בנות — **דסי, ליליה ואליענה**. איך אומר השיר המפורסם: מה בסך הכל צריך בן-אדם? הרבה כסף, בית יפה, נסיעות לחו"ל, שלוש בנות יפות ומוצלחות ובן אחד שימשיך את דרכו של האבא.

שואל אייזנברג אינו מדבר עם בתו וגם **לאה**, אשתו של אייזנברג, האמא של אסתר, אינה מדברת עם בתה. הבית הגדול של יונתן ואסתר בכפר-שמריו מעוקל. מסיבה כזו תובע מהם כל מיני תביעות. אסתר יושבת בבית המעוקל לבדה, ומחכה שמשו יקרה. במשך הזמן היו לה שתי שילוחות של שעה וחצי עם אבא שלה, ובהן סיפרה לו מה הולך אצלה בלב וגם בכיס, אבל אבא אמר שקורם יבקשו סליחה ואחריהם יספרו לו על הצרות שלהם.

האנשים אינם מבינים מדוע, אחרי כל זה, לא לוקחת אסתר את עצמה וטסה אל בעלה בנייר יורק. האמת היא שהיא לא יכולה לעשות את זה, כי המיטרה החרימה לה את הדרכון. יודע-ידבר סיפרו לי שאבא אייזנברג שולח כל חודש צ'ק צנוע בסך 25 אלף דולר לכל אחד מילדיו. לאסתר לא הגיע הצ'ק כבר שנה.

מישהו מקנא במישפחת אייזנברג?

שתי חתונות מתחת לאותה חופה

לחשבונאות (מצטיין). באוניברסיטת תל-אביב. החתונה היתה נחמדה מאוד. כמו כל חתונה נחמדה במלון זה. אביבה, שידעה כמה מעלות יש בחודש אוגוסט בשפלת-החוף, קנתה מאות מניפות. ובכניסה לחתונה נתנה לכל אורח מניפה. תחת פרח.

כולם באו. נתנו מתנות. בירכו את הכלה והחתן ואת ההורים. אכלו, שתו, אמרו שלום והלכו הביתה. ומי נשאר? נשארה החבורה המצומצמת. ואז התחילה המסיבה האמיתית. תפסו את אביבה ואת שייקה והכניסו אותם אל מתחת לחופה. שעור עמדה שם אחרי החופה שנערכה לצעירים. כמה שופטים מאוד מכובדים הורידו את המפות הלבנות מעל השולחנות ועשו מהם כיסויי-ראש וכיסויי-גוף. הכניסו את הווג הלא-צעיר וערכו לו חופה חדשה ומאוד מצחיקה. ואחריהם פרצו כולם בריקודים ובשרים ובצחוקים גדולים, שנמשכו עד השעות הכי קטנות. ורק המלצרים העייפים של המלון, כעזרת הפיהוקים שלהם, הכריזו אותם ללכת ולחזור הביתה.

ליאת ואיתי בהן (ביניהם: אם אביבה ריזברג)
אמילו שופטים מכובדים נטלו מפות

לפני 30 שנה למדו בפקולטה למימשפטים בירושלים הרבה מאוד סטודנטים. למדו ארבע שנים. גרו. עשו סטאו'. מצאו עבודה ובמשך הזמן נעשו עורכי-דין. ואחרים נעשו גם שופטים. וכמובן, כל אחד ואחת נשא לו אשה או נישאה לבעל. וגולדו לכולם ילדים.

עשרה זוגות מתוך החבורה הזאת נשארו חברים קרובים מאוד עד עצם היום הזה. ואחרי שעות-העבודה, שבהן כולם אנשים מאוד-מאוד רציניים, לבושים בשחור ולבן, הם נפגשים בבתים ועושים מסיבות אדירות.

הבעיה עם המסיבות של החבורה הזאת היא שהם לא אוהבים אוטו-סיידרים. ברגע שיש אנשים זרים, המסיבה צולעת. איך שהאנשים הזרים מסתלקים, המסיבה מתחילה ומרקיעה לשחקים. וברוב המיקרים היא מגיעה עד השחר

אחד הווגות בחבורה הם **אביבה** ועורכי-הדין **שייקה ריזברג**. שחיתנו את בתם **ליאת** במלון בשבוע שעבר. ליאת, סטודנטית לכלכלה, נישאה **לאיתי בהן**, סטודנט גם הוא. אך